

පරිවර්තනයක් මත පදනම් වූ ඒවා බව සඳහන් කළ හැකිය. යෝජනා ක්‍රම සහ ද්‍රව්‍යාලය ණය දැඩි සේ උපයෝගී කර ගැනීමෙන් සහ දිගුප සහ භාරකාර අරමුදල් ක්‍රම යටතේ ජා. මු. අ. කල ගැණුම් වල ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් 1978 අවසානයේදී පැවති රුපියල් දශ ලක්ෂ 17,506 (වී ගැ හි දශලක්ෂ 865) ක ඉතිරි වී ඇති විදේශ ණය ප්‍රමාණය 1979 අවසානය වනවිට රුපියල් දශලක්ෂ 18,447 (වී ගැ හි දශලක්ෂ 906) දක්වා ඉහළ නැගීන.

1977 නොවැම්බර් මස 16 වැනි දින, එනම් ශ්‍රී ලංකා රුපියල පාවිච්චි ඉඩහල දින සිට විනිමය අනුපාත වල සමුච්චිත වෙනස්වීම් අනුව, 1979 අවසානයේදී රුපියලෙහි අගය ඇ. ඩ. ජ. ඩොලරයට ප්‍රතිමුඛව සියයට 4 ක සහ ජපන් යෙන් වලට ප්‍රතිමුඛව සියයට 1 ක වැඩිවීමක් පෙන්නුම් කරන ලදී. අතින් අතින් රන් පවුමට ප්‍රතිමුඛව සියයට 16 කින් හා ඩොයිඡ් මාර්ක් වලට ප්‍රතිමුඛව සියයට 21 කින් සහ විශේෂ ගැණුම් හිමිකම් වලට (වී ගැ හි) ප්‍රතිමුඛව සියයට 7 කින්ද රුපියලේ පිරිහීමක් දක්නට ලැබුණි.

රජයේ මුදල් පරිහරණය

1979 වසරේ රජයේ ආදායම හා වියදමට අදාල තාවකාලික දත්ත අනුව වර්තන ගිණුමේ රුපියල් දශ ලක්ෂ 200 ක අතිරික්තයක් දක්නට ලැබේ. මේ වනාහී මුල් ඇස්තමේන්තුවල අතිරික්තය වූ රුපියල් දශ ලක්ෂ 895 ක මුදලට බෙහෙවින් ප්‍රතිවිරුද්ධ වූවකි වර්තන ගිණුම මෙ ලෙස පිරිහීමට ප්‍රධාන වශයෙන් ම හේතුසාධක වූයේ, පුනරාවේනික වියදම් වැඩි වීමත්, අන්තිකාරම් ගිණුම් යටතේ ගෙවීම් බොහෝ සේ උන තක්සේරුවකට භාජන වීමත් යන කරුණු ය. නිදන් අරමුදලේ දායක මුදල් හා ආපසු ගෙවීම් ද ඇතුළුව, තාවකාලික ප්‍රාග්ධන වියදම රුපියල් දශ ලක්ෂ 8,991 ක් විය. වර්තන ගිණුමේ රුපියල් දශ ලක්ෂ 200 ක අතිරික්තයක් කිබියදී, සමස්ත අයවැය පරතරය රුපියල් දශ ලක්ෂ 8,791ක් විය. මෙම පරතරය පියවීම සඳහා බෙහෙවින් ම ඉවහල් කර ගන්නා ලද්දේ දේශීය සම්පත්වලින් ලබාගත් රුපියල් දශ ලක්ෂ 4,589 ක මුදල හා විදේශීය ප්‍රභවයන්ගෙන් ලබා ගත් රුපියල් දශ ලක්ෂ 4229 ක් වූ මුදලය. රජයේ මුදල් පරිහරණයේ අවසාන ප්‍රසාරණාත්මක බලපෑම රුපියල් දශ ලක්ෂ 634කි.

1979 වසරේ රජයේ මුළු වියදම රුපියල් දශ ලක්ෂ 21,521 කි. මෙය පසුගිය වසරේ මුළු වියදම වන රුපියල් දශ ලක්ෂ 18,853 හා සසඳන විට, සියයට 14 ක වැඩිවීමක් පෙන්නුම් කරයි. අන්තිකාරම් ගිණුම් යටතේ වියදම් ද ඇතුළත් වූ විට පුනරාවේනික වියදම රුපියල් දශ ලක්ෂ 12,530 ක් වූ අතර, ඉතිරි රුපියල් දශ ලක්ෂ 8,991 ක මුදල ප්‍රාග්ධන වියදම් විය. කලින් වසර හා සසඳන විට පුනරාවේනික වියදම සියයට 2 කින් වැඩි වූ අතර, ප්‍රාග්ධන වියදම සියයට 36 කින් ඉහළ ගියේ ය. කෙසේ වුව ද දළ ජාතික නිෂ්පාදිතයේ අනුපාතයක් වශයෙන් ගත් කල, රජයේ මුළු වියදම සියයට 49 සිට සියයට 42 දක්වා පහත වැටුණි. දළ ජාතික නිෂ්පාදිතයේ පුනරාවේනික වියදමට අයත් කොටස, සියයට 32 සිට 25 දක්වා පහත වැටුණු අතර ප්‍රාග්ධන වියදම සියයට 17 සිට 18 දක්වා වැඩි විය. රජයේ ආදායම 1978 වසරේ පැවැති රුපියල් දශ ලක්ෂ 11,688 සිට 1979 වසරේ දී රුපියල් දශ ලක්ෂ 12,730 දක්වා සියයට 9 කින් වැඩි විය. කෙසේ වුව ද, දළ ජාතික නිෂ්පාදිතයට අදාල ආදායමට අයත් අනුපාතය සියයට 30 සිට සියයට 25 දක්වා අඩු විය.

1979 වසර සඳහා මුදල් ගනුදෙනුවල සාරාංශය හා 1980 වසර සඳහා අනුමත කරන ලද ඇස්තමේන්තු, අංක 1-23 දරන සංඛ්‍යා සටහනේ දක්වා ඇත. 1979 වසර සඳහා රජයේ මුදල් ගනුදෙනුවල ශුද්ධ මූල්‍ය පරතරය, පසුගිය දස වසර වෙනුවෙන් සන්සන්දනාත්මක දත්ත ද සමග, සංඛ්‍යා ලේඛන පරිශීෂ්ටයේ 22 වැනි සංඛ්‍යා සටහනේ දක්වා ඇත.

ආදායම

තාවකාලික දත්ත අනුව, 1979 වසරේ රජයේ ආදායම රුපියල් දශ ලක්ෂ 12,730ක් වූ අතර මෙය ඊට කලින් වසරේ රුපියල් දශ ලක්ෂ 11,688 ක් වූ ආදායමට වඩා සියයට 9 ක වැඩිවීමක් වාර්තා කරයි. 1979 වසරේ මුළු ආදායමෙන් සියයට 77 ක් පමණ උපයා ගන්නා ලද්දේ, නිෂ්පාදන හා වියදම් මත වූ වක්‍ර බදුවලිනි. මෙය පසුගිය වසරේ පැවැති සියයට 79 ට වඩා මදක් අඩු ය.

1.23 වැනි සංඛ්‍යා සටහන
රජයේ මුදල් පරිහරණය 1976-1980

රුපියල් දශ ලක්ෂ

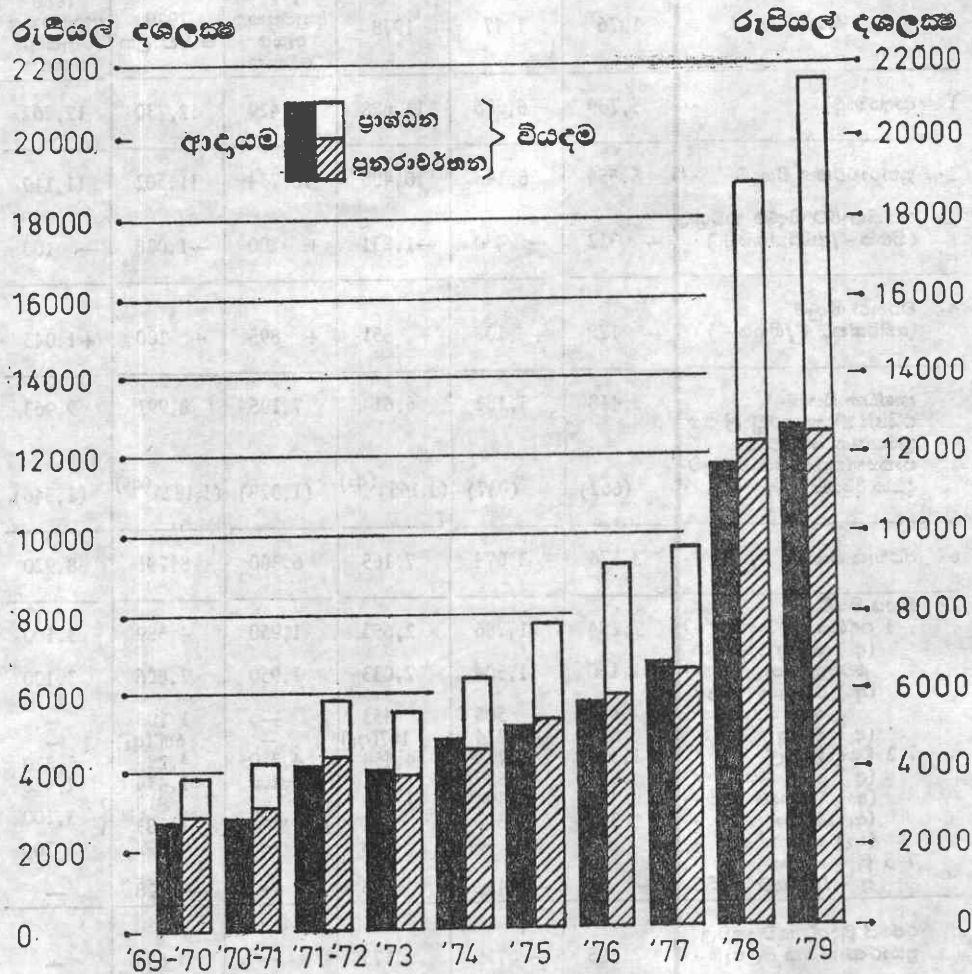
ශීර්ෂ	1976	1977	1978	1979 අනුමතකළ ඇස්ත- මෙන්කු	1979 කාවකාලීක	1980 අනුමතකළ ඇස්ත- මෙන්කු
1. ආදායම(අ)	5,739	6,686	11,688	11,429	12,730	12,262
2. සුනරාවර්තන වියදම	5,554	6,148	10,408	10,734	11,502	11,119
3. අත්තිකාරම් ගිණුම් කටයුතු (හිඟය - /අතිරික්තය +)	- 312	- 430	-1,831	+ 200	-1,028	- 100
4. වර්තන ගිණුම (අතිරික්තය + /හිඟය -)	- 128	+ 108	- 551	+ 895	+ 200	+1,043
5. ප්‍රාග්ධන වියදම එනිසි: නිදන් අරමුදල් සහ ක්‍රමිකය ගෙවීම් හා ජාත්‍යන්තර සංවිධානවලට දායක දීමනා	3,448 (662)	3,182 (947)	6,614 (1,165) ^(ආ)	7,195 (1,328)	8,991 (1,182) ^(ආ)	9,963 (1,346)
6. අයවැය හිඟය	3,576	3,074	7,165	6,300	8,791	8,920
7. හිඟය පියවීම						
7.1 දේශීය ප්‍රභවයන්	2,284	1,786	2,653	1,950	4,589	3,100
(අ) බැංකු නොවන වෙළෙඳපොළ ණය	1,160	1,504	2,033	1,950	2,806	3,100
(ආ) වෙළෙඳපොළ නොවන ණය	485	505	453	-	1,103	-
(ඇ) බැංකු ක්‍රමය(ඇ)	639	- 224	167(ඈ)	-	680(ඈ)	-
7.2 විදේශ මුදල්	1,326	1,779	4,454	4,350	4,229	5,820
(අ) ඉව්‍ය ණය	633	885	1,371	2,200	1,434	2,420
(ආ) ව්‍යාපෘති ණය	327	394	1,645	2,150	813	3,100
(ඇ) දීමනා	367	500	661	-	1,383	300
(ඈ) වෙනත් ණය	-	-	778	-	599	-
7.3 මුදල් ශේෂ ප්‍රයෝජනයට ගැනීම.	- 33	- 492	58	-	- 28	-
8. රජයේ මුදල් කටයුතුවල ප්‍රසාරණාත්මක බලපෑම	605	- 715	173	-	634	-

මූලයන්: ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව.
මහා භාණ්ඩාගාරය.

- (අ) විදේශ දීමනා යටතේ දක්වා ඇති ප්‍රාග්ධන දීමනා ආදායමට ඇතුළත් කොට නොමැත.
- (ආ) 1978 දී රුපියල් දශ ලක්ෂ 174 ක විදේශ පරිපාලන ණය මුදල් ආපසු ගෙවීම ද 1979 දී රුපියල් දශ ලක්ෂ 178 ක් ද ඇතුළත් ය.
- (ඇ) එතෙර ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය සංවිධානවලට දායක දීමනා ලෙස, මහ බැංකුවේ විශේෂ අත්තිකාරම් ද ඇතුළත් ය.
- (ඈ) බැංකු ක්‍රමයට 1978 දී රුපියල් දශ ලක්ෂ 52 ක හා 1979 දී රුපියල් දශ ලක්ෂ 18 ක රුපියල් ණය මුදල් ආපසු ගෙවීම සඳහා ගැලපුම් පිදුකොට නොමැත.
- (ඉ) ජා. මු. අ. භාරකාර අරමුදල් ණය.

රජයේ ආදායම සහ වියදම

මුදල් වර්ෂ අනුව*

ආර්ථික පර්යේෂණ දෙපාර්තමේන්තුව.

මූලයන්: ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව
මහා සාණ්ඩාගාරය

* 1970/71 වර්ෂය ඇතුළත්ව එම වර්ෂය දක්වා වූ මුදල් වර්ෂ සැප්තැම්බර් 30 වෙනි දිනයෙන් අවසන් වේ. 1971/72 මුදල් වර්ෂය 1971 ඔක්තෝබර් 01 දින සිට 1972 දෙසැම්බර් 31 දින දක්වා වූ පහළොස් මාසයට අදාළ වේ. 1973 සිට මුදල් වර්ෂ දෙසැම්බර් 31 වන දිනයෙන් අවසන් වීමට අදාළ වේ.

ජාතික සංවර්ධන සංවිනය වෙතින් මූල්‍ය පහසුකම් සපයන ලද වියදම් සහ අත්තිකාරම් හිඳුම් කටයුතු සම්බන්ධ ශුද්ධ ගෙවීම්ද එකතුව (නිදන් අරමුදල් දයකත්වයන්, ආදායම් වෙතින් රාජ්‍ය ණය සම්බන්ධව කළ සෘජු ආපසු ගෙවීම් සහ ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය සංවිධානයට කළ විශේෂ ගෙවීම් හැර) වියදම් සම්බන්ධ වූ සංඛ්‍යා, වෙන් කල මුළු වියදමට අදාළ වේ. පරිශීෂ්‍යයේ 23 වැනි සංඛ්‍යා සටහන ද බලන්න.

1979 සංඛ්‍යා තාවකාලිකය.

රුපියල් දශ ලක්ෂ 4,168 ක් වූ අපනයන බදු, හුදෙක් වක්‍ර බදු ආදායමෙන් සියයට 42 කට පමණ දායක විය. සමස්තයක් වශයෙන් ගත් කල, අපනයන බදු ආදායම කලින් වසරට වඩා සියයට 2 ක පමණ ආන්තික අඩු වීමක් පෙන්නුම් කරයි. මෙයට ප්‍රධාන වශයෙන් හේතු වූයේ තේ හා පොල්වලින් ලැබුණු අඩු ආදායම ය. තේවලින් ලැබූ ආදායම රුපියල් දශ ලක්ෂ 286 කින් අඩු වීමට ප්‍රධාන වශයෙන්ම හේතු වූයේ අපනයන බද්ද අඩු කිරීමත්, අපනයන කළ පරිමාව ආන්තික වශයෙන් අඩු වීමත්ය. 'පොල්' මද ආශ්‍රිත නිෂ්පාදන සම්බන්ධයෙන්, බදු ආදායම අඩු වීමට ප්‍රධාන වශයෙන් හේතු වූයේ කපාපු පොල් ප්‍රමාණය අඩු වී, පොල් තෙල් අපනයනය වැඩිවීමෙන් වූ අපනයන සංයුතියේ ඇති වූ වෙනසය. රබර්වලින් ලැබුණු බදු ආදායම, සියයට 24 කින් පමණ, සැලකිය යුතු වැඩි වීමක් පෙන්නුම් කෙළේ ය. මෙම වැඩිවීම බෙහෙවින් ම සිදු වූයේ අපනයන පරිමාව පහත බැස තිබියදී වුව, මිළ ගණන් වැඩිවීම නිසා ය. සුළු අපනයන සඳහා වූ අපනයන බදු, සියයට 9 කින් පහත බැසීමට බෙහෙවින්ම හේතු සාධක වූයේ, අනුපාත අඩු කිරීම ය.

මිළහ ප්‍රධාන ආදායම් මාර්ගය වූයේ ආනයන බදු ය. නිෂ්පාදන හා වියදම්වලින් ලද මුළු බදු ආදායමෙන් සියයට 23 ක් ලැබුණේ ආනයන බදුවලිනි. පසුගිය වසර හා සසඳන විට ආනයන බදු ආදායම සියයට 55 කින් වැඩි විය. මෙයට හේතුව, සැලකිය යුතු අන්දමින් අපනයන ඉහළ යාම නිසා රුපියල් දශ ලක්ෂ 2,271 ක මුළු ආදායමක් එකතු වීම ය.

මිල උද්ධමනය මධ්‍යයේ, වඩා සුළු ආර්ථික කායභාවලියක් ඇති වීම නිසා පොදු අලෙවිය හා පිරිවැටුම් බදුවලින් ලද ආදායම සියයට 26 කින් වැඩි විය. මේ වනාහි කලින් වසරේ ආදායමෙන් රුපියල් දශ ලක්ෂ 128 ක හිඟ මුදලක් ද වැඩිමාන වසරේ ආදායමෙන් රුපියල් දශ ලක්ෂ 14 ක්ද අඩු කර ගැනීමෙන් පසුව ලබා ගන්නා ලද්දකි. රුපියල් දශ ලක්ෂ 1,851 ක මුළු ආදායමක් ලත් වරණ අලෙවි බදුවල මුළු එකතුව සියයට 1 ක ආන්තික වැඩි වීමක් පෙන්නුම් කෙළේ ය. මත්පැන් වෙනුවෙන් අය කෙරෙන සුරාබදු වැඩි කළ ද පසුගිය වසරේ රුපියල් දශ ලක්ෂ 555 ක ආදායම හා සසඳන විට, මෙම වසරේ දී රුපියල් දශ ලක්ෂ 498 ක ආදායමක් ලබමින්, සුරාබදු ආදායම සියයට 10 ක අඩුවීමක් පෙන්නුම් කෙළේ ය. එහෙත් කලින් වසරේ ආදායමට ඇතැම් හිඟ මුදල් ද ඇතුළත් වූ බැවින් මෙය කෘත්‍රීම අඩුවීමක් ලෙස සැලකිය හැකිය. වටිනාකම අනුව අය කරනු ලබන තේ බද්දෙහිද සියයට 56 ක පමණ සැලකිය යුතු අඩු වීමක් දක්නට ලැබුණි. රුපියල් දශ ලක්ෂ 801 ක් වූ මුළු දුම්කොළ බදු ආදායම, සියයට 6 ක වැඩිවීමක් පෙන්නුම් කළ අතර පොල් මද ආශ්‍රිත නිෂ්පාදනවල පරිපාලන බද්දෙන් ලත් ආදායම පස් ගුණයකින් පමණ වැඩි විය. පසුගිය වසරේදී සුළු ආදායමක් වූ රුපියල් දශ ලක්ෂ 60 හා සසඳන විට මෙම වසරේ ලද මුළු ආදායම රුපියල් දශ ලක්ෂ 385 කි. මෙම ශීඝ්‍ර වැඩිවීමට හේතු වූයේ 1978 සිට, සියලුම පොල් මද ආශ්‍රිත නිෂ්පාදන ඇතුළත් වන සේ, පරිපාලන බද්ද පුළුල් කිරීම හා අපනයන මිළ ගණන් වැඩිවීම ය.

සාමූහික හා සාමූහික නොවන ආදායම්වලින් ලත් බදු රුපියල් දශ ලක්ෂ 1,289 ක් වූ අතර එය සියයට 17 ක වැඩිවීමක් පෙන්නුම් කෙළේ ය. බලපත්‍ර හා දේපල පැවරුම් බදු, පොලී, ලාභාංශ හා ලාභ, වෙළෙඳ ව්‍යාපාරවලින් ලත් දළ ලැබීම්, අලෙවි හා ගාස්තු, ප්‍රාග්ධන ලැබීම් ආදියෙන් සමන්විත රුපියල් දශ ලක්ෂ 1,794 ක් වූ අනෙකුත් ලැබීම්වල, සියයට 18 ක වැඩිවීමක් විද්‍යාමාන විය. මෙයට ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලෙන් රත්රන් සඳහා ලැබුණු රුපියල් දශ ලක්ෂ 138 ක මුදලක් ද ඇතුළත් විය.

නිෂ්පාදනය හා වියදම මත වක්‍ර බදු, මුළු ආදායමෙන් භනරෙන් තුනක් පමණ විය. මෙයින්, සියයට 72 ක් පමණ ශ්‍රී ලංකාවේ විදේශ වෙළෙඳාමෙන් ලබාගන්නා ලදී. මෙම වෙළෙඳාමට අදාළ බදු ආදායම, මුළු ආදායමෙන් සියයට 55 කට සම වූයේ, විදේශ වෙළෙඳාම කෙරෙහි අය වැයෙහි සැලකිය යුතු රඳා පැවැත්මක් ඇති කරමිනි. මෙසේ, ජාත්‍යන්තර වෙළෙඳ පොලේ ඇති වන අවාසියක මිළ උච්චාවචනයන්, මෙරට මූල්‍ය ගනුදෙනුවලට බෙහෙවින් ම බලපෑ හැකිය. තේ කර්මාන්තයට සහනයක් සැලසීම පිණිස 1979 පසු භාගයේ දී අපනයන බදු අඩු කිරීමට සිදුවූ අවස්ථාවේදී මෙන්, එ බදු බලපෑම් අයවැය වැඩි පිළිවෙලට දැඩි බාධක පනවන සුළු සාධක වනු ඇත. තව ද සමස්ත ආදායමෙහි අනුපාතයක් වශයෙන් වක්‍ර බදුවල වැඩි වන්නාවූ වැදගත්කම, බදු ආපාත කෙරෙහි බලපෑයි. බදු ආපාත ගැන සාකච්ඡා කරන විට දී රජයේ වියදම්වලින් ලැබෙන ප්‍රතිලාභ ද සැලකිල්ලට ගත යුතු නමුත් විශේෂයෙන් ආදායම් බෙදී යාමේ විෂමතාවයක් පවතින තත්ත්වයකදී කෙබඳු ආකාරයකින් හෝ සියලු වක්‍ර බදුවල යම් ප්‍රතික්‍රමිකතාවයක් අන්තර්ගත වී ඇති බවට කිසිදු සැකයක් නොමැත. එ බැවින් විවිධ ආදායම් ශ්‍රේණි අතර බදු ආපාතවලට අදාළ වන වක්‍ර බදු අනුපාත නිගමනය කළහොත්, ප්‍රතික්‍රමිකතාව බොහෝ දුරට සැහැල්ලු කළ හැකි ය.

සාමූහික හා සාමූහික නොවන ආදායම් මත වූ බදු, මුළු ආදායමෙන් සියයට 10 ක් පමණක් විය. එම ආදායම 1978 වසරට වඩා සියයට 17 කින් වර්ධනය වූ අතර එය ඉකුත් වසරේ වර්ධන වේගය හා සම විය. වකිමාන මිළ ගණන් අනුව 1979 වසරේ දළ ජාතික නිෂ්පාදිතයේ, වැඩිවීම සියයට 23 ක් ලෙස ගත් කල හා අන් තැනක සඳහන් කොට ඇති පරිදි ආදායම් බෙදී යාම, වඩාත් නරක අතට හරවන සුළු සාධක ගැන සැලකීමේදී, සෘජු බදු ආදායමේ වැඩිවීම අසතුටුදායක බව පෙනී යයි. නිර්ලෝභී බදු විරාම හා ප්‍රාග්ධන දීමනා නිසා මෙම තත්ත්වය උද්ගත වී තිබෙන බවත්, ආදායම් බෙදීයාම් කෙරෙහි මෙය හානිකර ලෙස බලපාන බවත් ඉතා පැහැදිලි ය.

පුනරාවකිත වියදම

අන්තිකාරම් ගිණුම් මත ඉද්ධ ගෙවීම් ද ඇතුළුව, මුළු පුනරාවකිත වියදම, රුපියල් දශ ලක්ෂ 12,530 ක් වූ අතර එය සියයට 2 ක වර්ධනයක් පෙන්නුම් කරයි. අන්තිකාරම් ගිණුම් ගෙවීම් අත්හළු වීම, වර්ෂය තුළ පුනරාවකිත වියදම, කලින් වසරට වඩා සියයට 11 ක වැඩි වීමක් පෙන්වීය.

අන්තිකාරම් ගිණුම් යටතේ දරන ලද වියදම් හැරෙන්නට, පුනරාවකිත වියදම රුපියල් දශ ලක්ෂ 11,502 ක් වූ අතර එයින් රුපියල් දශ ලක්ෂ 3,275 ක් හෙවත් සියයට 30 ක් පමණ කායභීමණ්ඩල වෙතනාදිය සඳහා වැය විය. රාජ්‍ය ණය වෙනුවෙන් පොලී ගෙවීම් පිණිස රුපියල් දශ ලක්ෂ 1,634 ක් වැය වූ අතර ඒ වනාහි සියයට 22 ක වැඩි වීමකි. සැප්තැම්බර් මාසයේ සිට ආහාර මුද්දර ක්‍රමය ආරම්භ කිරීමත් සමග ම රුපියල් දශ ලක්ෂ 2,333 ක් වූ මුල් ආහාර සහනාධාරය රුපියල් දශ ලක්ෂ 1,705 දක්වා පහත හෙළනු ලැබී ය. කෙසේ වුව ද ඉතිරි කාලය සඳහා එම ක්‍රමයේ පිරිවැය රුපියල් දශ ලක්ෂ 510 ලෙස ගණන් බලා ඇත. මෙසේ, 1979 වසරේ ආහාර සහනාධාරය අතින් වූ ඉතිරිය රුපියල් දශ ලක්ෂ 118 ක් තරම් වනු ඇත. තාවකාලික දත්ත අනුව, පොහොර, ධීවර කටයුතු, ජාතික කිරි මණ්ඩලය හා තේ දළ සඳහා වන නිෂ්පාදනය පාදක කොටගත් සහනාධාර මුදල රුපියල් දශ ලක්ෂ 728 ක් විය ජාතික ඉතිරි කිරීමේ බැංකුවට දෙනු ලබන සහනාධාරය රුපියල් දශ ලක්ෂ 113 ක් ලෙස ගණන් බලා ඇත.

පසුගිය වසරට වඩා අන්තිකාරම් ගිණුම් කටයුතුවලට අදාළ තත්ත්වය, වඩා යහපත් බව පෙනී යන නමුත් සාමාන්‍ය අයවැය විධිවිධානයන්ට පරිබාහිරව, පුනරාවර්තන වියදමෙන් සියයට 8 ක පමණ මුදලක් යෙදවීමට සිදුවූ තත්ත්වයක්, තව දුරටත් පිළිඹිබු වේ. භාණ්ඩ හා සේවාවල පිරිවැය වැඩිවීම හා අධික පරිමාවක කටයුතු සඳහා වඩා විශාල කොඹ පවත්වාගෙන යාම පිණිස වියදම් සඳහා අතිරේක වෙන් කිරීම් ද අවශ්‍ය වනු ඇත. රුපියල් දශ ලක්ෂ 803 ක් වූ ප්‍රධාන වැඩිවීම සිදුවී ඇත්තේ රජයේ දෙපාර්තමේන්තු සම්බන්ධයෙනි. ආහාර කොමසාරිස්ගේ

මිලදී ගැනීමේ හා බෙදා හැරීමේ ගිණුම හා දුම්රිය දෙපාර්තමේන්තුවේ හැර ගැනීම, අනුපිළිවෙළින්, රුපියල් දශ ලක්ෂ 371 ක් හා රුපියල් දශ ලක්ෂ 147 ක් විය. අත්තිකාරම් ගිණුම හා අතිරික්ත ශේෂයන් රුපියල් දශ ලක්ෂ 306 ක් විය.

අත්තිකාරම් ගිණුම, රජයේ වියදම් පියවීම සඳහා මුදල් යොදවන ප්‍රධාන මාධ්‍යයක් බවට පත් වී ඇති බව පෙනී යයි. 1978 වසරේ සිට, කලින් වසරේ පැවති රුපියල් දශ ලක්ෂ 430 සිට ඉදිරි බාහිර ගෙවීම් රුපියල් දශ ලක්ෂ 1,831 දක්වා වැඩිවූ අවස්ථාවේ සිට මෙය සිදුවී ඇත. ලෝකයේ අන් කවර තැනක හෝ ක්‍රියාත්මක නොවන බව වාර්තා වන මෙම අත්තිකාරම් ගිණුම් ක්‍රමය, නවසිය තිස් ගණන්වල දී ශ්‍රී ලංකාවේ අරඹන ලද්දේ නිෂ්පාදනය හා වෙළෙඳාමට අදාල රජයේ සුළු කටයුතුවලට මුදල් යෙදවීම පිණිස පරිබ්‍රමණ අරමුදලක් බිහි කරනු පිණිස ය. එ තැන් සිට රජයේ මුදල්, පාර්ලිමේන්තුව මගින් පාලනය කරනු ලැබීම, අහිමි කරන සුළු එම ගිණුම් විවේචනයට භාජනය වී ඇත. න්‍යායාත්මකව බලන කල සාධාරණ ලෙස අනාවැකි පළ කළ හැකි ඕනෑම රජයේ කටයුත්තක්, අයවැය ලේඛනයට ඇතුළත් කළ හැකි ය. රජයේ කටයුතුවලට මුදල් පිළිබඳ කිසියම් නම්‍යතාවක් ලබා දිය යුතු නම්, රාජ්‍ය සංස්ථා ක්‍රමය යොදා ගත හැකි ය. මෙම ගිණුම් මේ සා වැදගත් තත්ත්වයකට දැන් පත් වී ඇති බැවින්, අනාගතයේදී මෙම ගිණුම්, කොහෙන්ම පවත්වාගෙන යා යුතුදැයි තක්සේරු කර බැලීම කාලෝචිත ය.

1979 වසරේ පුනරාවර්තන සම්මත වල උන වියදම් සියයට 4 ක් පමණ විය. පසුගිය වසර හා සසඳන කල මෙම අනුපාතය සියයට 7කි. මෙම දියුණුවට ප්‍රධාන හේතුව මිළ වැඩිවීම ලෙස දක්විය හැකි ය.

ප්‍රාග්ධන වියදම

1979 වසරේ දී රුපියල් දශ ලක්ෂ 8,991 ක් වූ දළ ප්‍රාග්ධන වියදම පසුගිය වසරට වඩා සියයට 36 ක වැඩිවීමක් පෙන්නුම් කරයි. රු. දශ ලක්ෂ 1,182 ක ණය ආපසු ගෙවීමේ ප්‍රතිපාදන අත්හළ වීම, රුපියල් දශ ලක්ෂ 7,809 ක් වූ ප්‍රාග්ධන වියදම සියයට 43 ක වැඩිවීමක් පිළිබිඹු කරයි. වර්ෂය තුළ දී පිරිවැය වැඩිවීම හා අතිරේක කටයුතු නිසා රුපියල් දශ ලක්ෂ 2,334 ක අතිරේක ප්‍රතිපාදන අවශ්‍ය වූ අතර එ මගින් මුල් අයවැය ප්‍රතිපාදන සියයට 32 කින් වැඩි වූයේ ය. 1978 වසරේ පැවැති සියයට 22 ක සංශෝධිත උන උපයෝජන මට්ටම හා සසඳන විට, 1979 දී සියයට 19 ක උන උපයෝජනයක් පැවති බව තාවකාලික දත්තවලින් අනාවරණය වේ.

මහවැලි සංවර්ධන (රුපියල් දශ ලක්ෂ 1,497) හා පලාත් පාලන, නිවාස හා ඉදිකිරීම් (රුපියල් දශ ලක්ෂ 1,224) යන අමාත්‍යාංශවලට ප්‍රාග්ධන වියදමෙන් සියයට 35 ක් පමණ වෙන් වී තිබේ. කර්මාන්ත හා විද්‍යා කටයුතු අමාත්‍යාංශයට, වෙන්වූ රුපියල් දශ ලක්ෂ 690 න් වැඩි ප්‍රමාණයක් යුරියා කර්මාන්ත ශාලාව සඳහා විය. ප්‍රවාහන අමාත්‍යාංශය ලබාගත් මුදල රුපියල් දශ ලක්ෂ 815 ක් වූ අතර එයින් සියයට 69 ක් දුම්රිය ගැල් ආදිය සඳහා යොදවා තිබේ. ඉතිරි මුදල බස් වැසි හා බොඩි සැදීමේ උපකරණ මිළට ගැනීම සඳහා ශ්‍රී ලංකා මධ්‍යම ගමනා ගමන මණ්ඩලයට ලැබී ඇත. වෙනත් ප්‍රධාන අමාත්‍යාංශවල ප්‍රාග්ධන වියදම් වූයේ විදුලිය බල හා මහා මාර්ග (රුපියල් දශලක්ෂ 471), මුදල් හා ක්‍රම සම්පාදන (රුපියල් දශ ලක්ෂ 590), සැලසුම් ක්‍රියාත්මක කිරීමේ (රුපියල් දශ ලක්ෂ 493) තැපැල් හා විදුලිය සංදේශ (රුපියල් දශලක්ෂ 236) හා සිවර (රුපියල් දශ ලක්ෂ 116) කි. ආර්ථික වශයෙන් බලන කල, මුළු ආයෝජන සම්පත්වලින් සියයට 26 ක් පමණ කෘෂිකර්මයට ලැබුණි.

අරඹා දිගු කලකින් පසුව ප්‍රතිඵල ලැබෙන්නාවූ මහා පරිමාණ මූලික ව්‍යුහමය කටයුතු සඳහා කැරෙන ආයෝජනයන් වෙනුවෙන් අරමුදල් වලින් වැඩි කොටසක් වෙන් කොට ඇති බව සඳහන් කිරීම උචිත ය. මහ ජනයා පරිභෝජනය කරන භාණ්ඩ නිෂ්පාදනයට සරිලන වර්ධනයක් නොමැතිව, ජනතාව ගේ මුදල් ආදායමට මෙම ආයෝජන එකතු වනු ඇත. එ බැවින් අවශ්‍යම භාණ්ඩ ආනයනය නොකළහොත්, මෙ නිසා දේශීය මිල ගණන් වැඩිවීමකට තුඩුදෙනු නිසැක ය. මෙය නිසැක යෙන් ම, දැනට තිබෙන විදේශ විනිමය සමපත් කෙරෙහි අධික බරක් වනු ඇත. එ බැවින්, මෙ බඳු ප්‍රාග්ධන වියදම් යෙදවිය යුත්තේ ආංශික වශයෙන් සමබර නොවන තත්ත්වයන් වැලැක්වීමේ අධිෂ්ඨානයෙන් යුතුව ය. එක් අංශයක් තවත් අංශයක සමපත් අවශෝෂණය නො කරන සේ, ආයෝජන අරමුදල් දිගු කාලීන මෙන් ම කෙටි කාලීන ප්‍රතිඵල ද ලැබෙන ව්‍යාපෘති අතර ප්‍රාඥගෝචර ලෙස බෙදීමක් කළ යුතු වේ. මූලික ව්‍යුහමය කටයුතු සඳහා වූ ප්‍රාග්ධන වියදම්, පළමුව යොමු කළ යුත්තේ දැනට සිදු කෙරෙමින් පවතින කටයුතු අධාර වීම වළක්වන්නාවූ ද ඒවා ක්‍රියාත්මක කිරීමේ කායාන්තමතාව වැඩි දියුණු කරන්නාවූ ද අංශ කෙරෙහි ය. ප්‍රකට වෙමින් පවතින රජයේ වියදම් රටාව, සුඝෞච ව්‍යාපෘති සැලසුම් කිරීම හා සාර්ව ආර්ථික ඉලක්කයන් අතර සමීප සම්බන්ධීකරණයක අවශ්‍යතාවය ඉස්මතු කරයි.

අයවැය හිඟය පියවීම

1979 වසරේ අයවැය හිඟය රුපියල් දශ ලක්ෂ 8,791 ක් වූ අතර එය පෙර වසරේ රුපියල් දශ ලක්ෂ 7,165 ක් විය. මෙම හිඟය පියවීම සඳහා රජය විසින් දේශීය මූල්‍යන්ගෙන් රුපියල් දශ ලක්ෂ 4,589 ක් ද විදේශීය මූල්‍යන්ගෙන් රුපියල් දශ ලක්ෂ 4,229 ක් ද ණය හා දීමනා වශයෙන් ද ලබාගෙන ඇත.

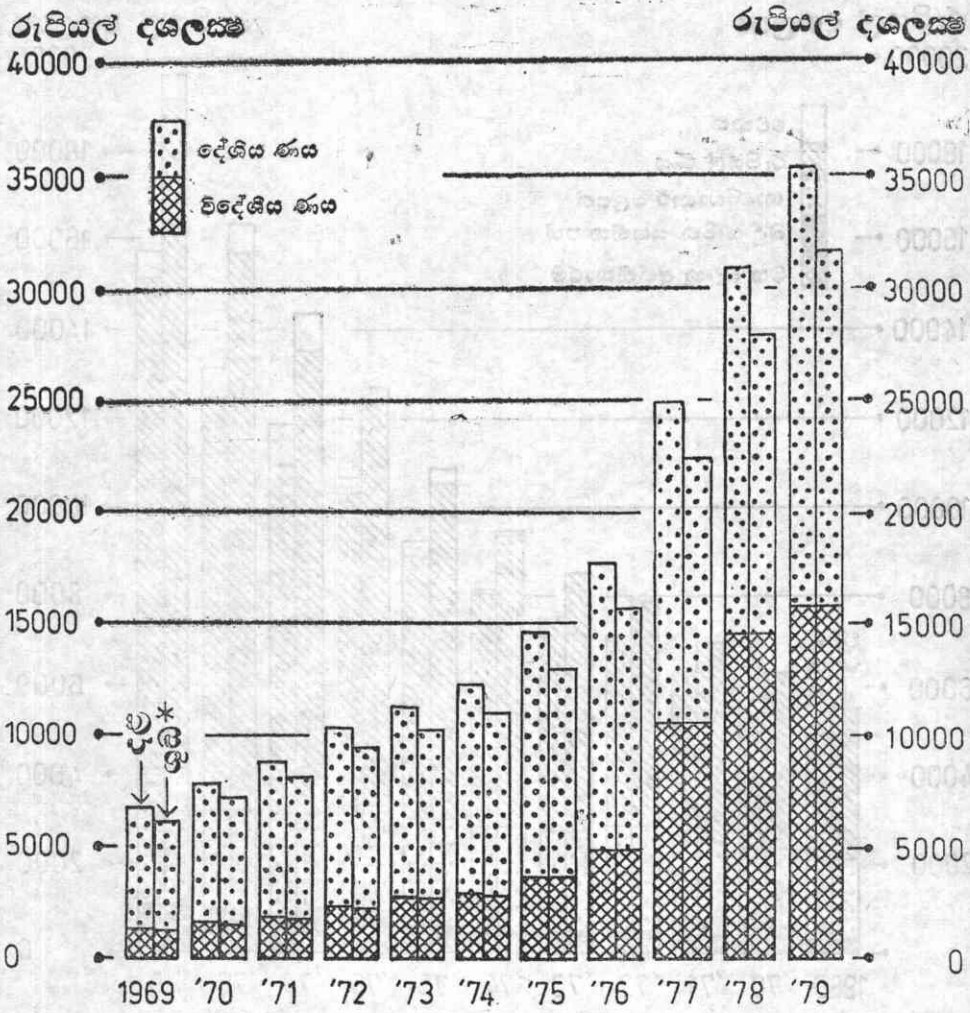
වෙළඳපොල මූල්‍යන්ගෙන් ලත් රුපියල් දශ ලක්ෂ 3,486 කින් හා වෙළඳපොල නො වන මූල්‍යන්ගෙන් ලත් රුපියල් දශ ලක්ෂ 1,103 කින් දේශීය ණය සමන්විත විය. වෙළඳපොල ණය සමන්විත වූයේ, රුපියල් ණය මගින් රුපියල් දශ ලක්ෂ 2,950 ක්, භාණ්ඩාගාර බිල්පත් මගින් රුපියල් දශ ලක්ෂ 357 ක් හා මහ බැංකු අත්තිකාරම් මගින් රුපියල් දශ ලක්ෂ 181 ක් ලබා ගැනීමෙනි. රුපියල් ණය සඳහා දායක වීම බැංකු නොවන අංශයටම සීමා වූ අතර බැංකු අංශය දැරූ රුපියල් දශ ලක්ෂ 18 ක රුපියල් ණය රජය විසින් ආපසු ගෙවන ලදී. භාණ්ඩාගාර බිල්පත් ගැන සැලකීමේදී, බැංකු අංශයේ දැරීම් ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 495කින් ඉහල ගිය අතර, බැංකු නොවන අංශයේ දැරීම් රුපියල් දශ ලක්ෂ 138 කින් පහත වැටීම නිසා රුපියල් දශ ලක්ෂ 357 ක ශුද්ධ වැඩිවීමක් පිළිබිඹු විය. වර්ෂය සඳහා මහ බැංකු අත්තිකාරම් ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 181 ක් විය. සමස්ථ වශයෙන් බැංකු අංශයෙන් ලබාගත් ශුද්ධ ණය ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 680 ක් විය.

අයවැය හිඟය පියවීම සඳහා විදේශීය මූල්‍යන්ගෙන් යොද ගත් ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 4,229 ක් විය. රුපියල් දශ ලක්ෂ 813 ක යෝජනා ක්‍රම ණය ද, රුපියල් දශ ලක්ෂ 1,434 ක යෝජනා ක්‍රම නොවන ණය ද, රුපියල් දශ ලක්ෂ 1,383 ක දීමනා සහ ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලේ භාරකාර අරමුදල් ණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 599 ක් ද මෙයට ඇතුලත් විය.

රාජ්‍ය ණය

1979 අවසානයේ දී පියවීමට ඇති දළ රාජ්‍ය ණය මට්ටම රුපියල් දශ ලක්ෂ 35,475 ක්ව පැවැතිණි. ඉකුත් වසරේ සියයට 24 ක වැඩිවීමක් සමඟ සැයදීමේදී මෙය සියයට 15 ක වැඩි වීමක් පිළිබිඹු කරයි. දේශීය ණය ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 19,634 ක් වූ අතර විදේශීය ණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 15,841 ක් විය.

රාජ්‍ය ණය සංස්‍රවණය

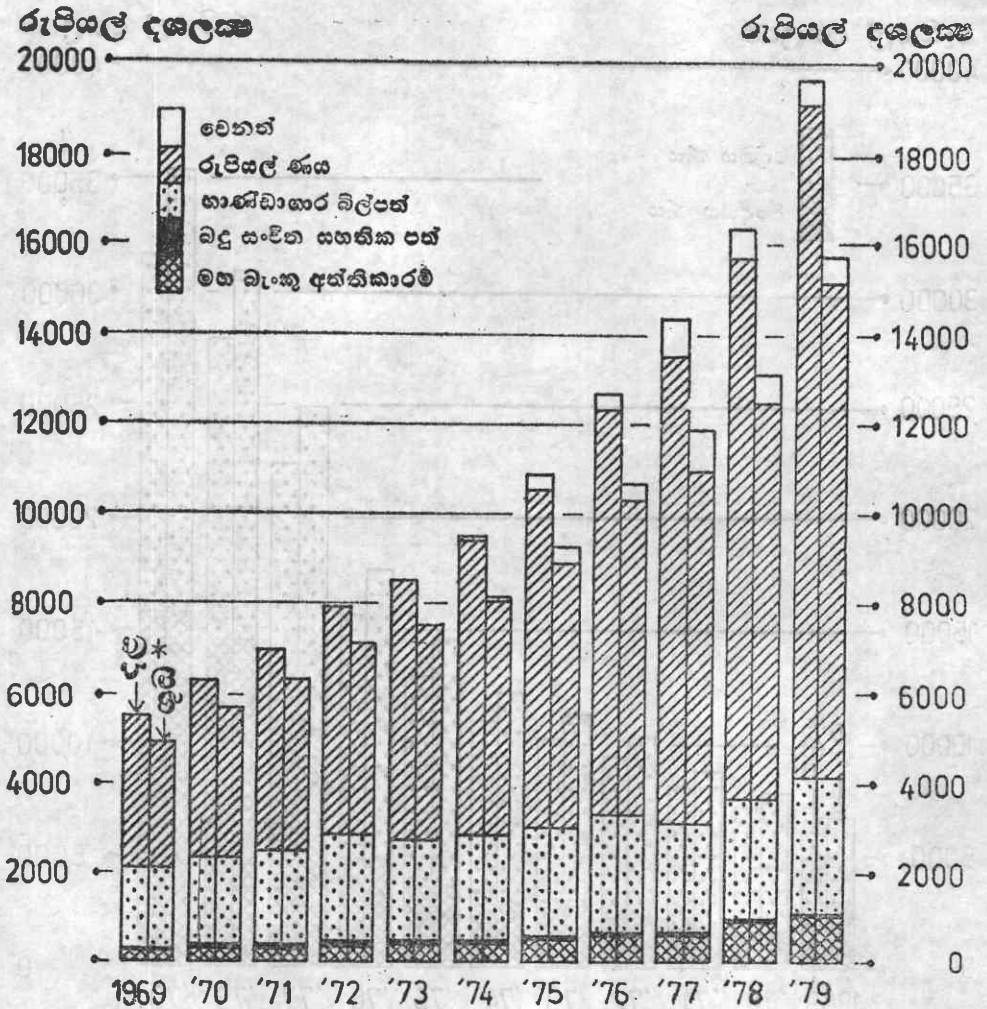
ආර්ථික පර්යේෂණ දෙපාර්තමේන්තුව.

මූලාශ්‍රය: ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව.

* දළ රාජ්‍ය ණය නිදන් අරමුදල් අඩුකළ පසු.

1979 සංඛ්‍යා කාවකාලිකය.

දේශීය ණය සංයුතිය

ආර්ථික පර්යේෂණ දෙපාර්තමේන්තුව.

මූලාශ්‍රය: ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව.

* දළ දේශීය ණය, නිදන් අරමුදල් අඩු කළ පසු.
1979 සංඛ්‍යා තාවකාලිකය.

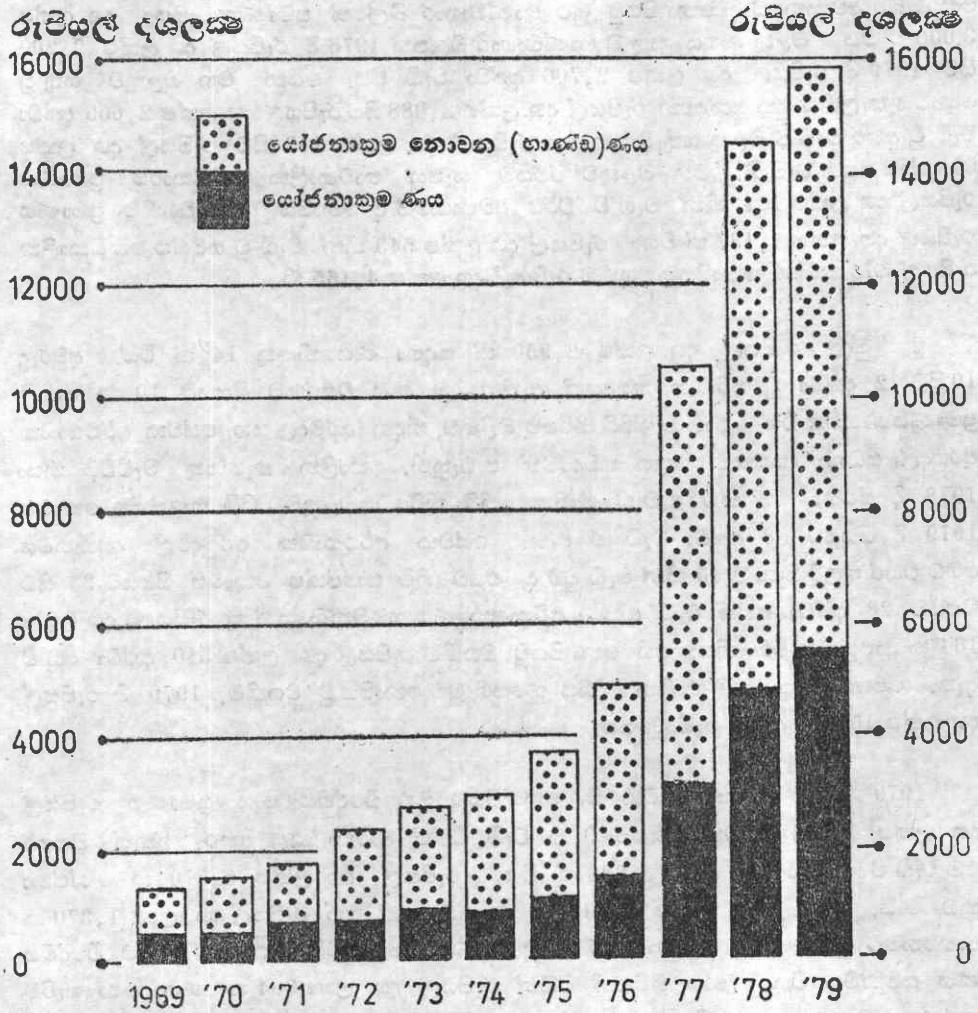
අරමුදල් ගත සහ වල ණය ඇතුලත් වූ දළ දේශීය ණය ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 3,267 ක වැඩි වීමක් වාර්තා කරයි. වසර තුළ දී මැදි හා දිගු කාලීන ණයෙහි වැඩි වීම රුපියල් දශ ලක්ෂ 2,722 ක් වූ අතර ඉකුත් වසරේ දී එම වැඩි වීම රුපියල් දශ ලක්ෂ 1,513 කි.

වසර තුළදී රජයේ භාණ්ඩාගාර බිල්පත් නිකුත් කිරීමේ අනුදත් සීමාව නො වෙනස්ව පැවතිණ. ඉකුත් වසරට වඩා රුපියල් දශ ලක්ෂ 365 ක වැඩි වීමක් වාර්තා කරමින් 1979 දෙසැම්බර් අවසානයේ දී නො පියවූ මුළු භාණ්ඩාගාර බිල්පත් ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 3,000 ක් විය. බැංකු අංශය සතු වූ භාණ්ඩාගාර බිල්පත් 1978 දී රුපියල් දශ ලක්ෂ 2,200 සිට 1979 දී රුපියල් දශ ලක්ෂ 2,706 දක්වා වැඩි විය. එයින් මහ බැංකුව සතු වූ කොටස සැලකිය යුතු අන්දමින් රුපියල් දශ ලක්ෂ 2,088 සිට රුපියල් දශ ලක්ෂ 2,656 දක්වා වැඩි වූ අතර වාණිජ බැංකු සතු වූ කොටස රුපියල් දශ ලක්ෂ 112 සිට රුපියල් දශ ලක්ෂ 50 දක්වා පහත වැටිණි. මහ බැංකුව රජයට සැපයූ තාවකාලික අත්තිකාරම් ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 181 කින් වැඩි වී වර්ෂ අවසානයේ දී නොපිය වූ මුළු වගකීම් ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 1,137 ක් විය. රුපියල් දශ ලක්ෂ 545 කින් වැඩි වූ සමස්ථ කෙටිකාලීන රුපියල් බැර කමෙහි නොපියවූ වගකීම රුපියල් දශ ලක්ෂ 4,165 කි

මුළු මුදල රුපියල් දශ ලක්ෂ 2,950 ක් සඳහා ණය නිකුතු 14 ක් විය. අවුරුදු 10 සිට 12 දක්වා වූ පරිණත කාලයක් ඇති මෙම ණය වසරකට සියයට 10 ක පොලී ප්‍රමාණයක් සහිත විය. ජාතික ඉතිරි කිරීමේ බැංකුව, නිදන් අරමුදල සහ සේවක අර්ථසාධක අරමුදල ප්‍රධාන දායකයන් ලෙස තවදුරටත් පැවැතුනි. කාලීන තැන්පතු වැඩිවීම නිසා 1978 දී සියයට 22 ක්ව පැවැති ජාතික ඉතිරි කිරීමේ බැංකුවට හිමි සාපේක්ෂ කොටස 1979 දී සියයට 38 දක්වා වැඩි වී ඇත. සේවක අර්ථසාධක අරමුදලේ දායකත්වය මෙම වසර තුළදී සියයට 45 කින් වැඩි වුව ද, එයට හිමි සාපේක්ෂ කොටස සියයට 33 සිට සියයට 28 දක්වා පහත වැටී ඇත. පරිපාලන ණය සම්බන්ධයෙන් වූ රුපියල් දශ ලක්ෂ 164 ක ආපසු ගෙවීම් නිසා එහි නො පියවූ වගකීම රුපියල් දශ ලක්ෂ 540 දක්වා අඩු වී ඇත. මෙසේ දිගු හා මැදි කාලීන දේශීය ණයෙහි මුළු නොපිය වූ වගකීම, 1979 දී රුපියල් දශ ලක්ෂ 15,470 දක්වා වැඩි වූයේය.

1979 වර්ෂය අවසානය වන විට නො පියවූ මුළු විදේශීය ණය ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 1,258 හෙවත් සියයට 9 ක වැඩි වීමක් වාර්තා කළ අතර, ඉකුත් වසරේ එම වැඩි වීම රුපියල් දශ ලක්ෂ 3,988 ක් විය. රුපියල් දශ ලක්ෂ 5,570 ක යෝජනා ක්‍රම ණය, රුපියල් දශ ලක්ෂ 8,901 ක භාණ්ඩ ණය සහ රුපියල් දශ ලක්ෂ 1,370 ක ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලේ භාරකාර අරමුදල් ණයවලින් මෙම නො පිය වූ මුළු විදේශීය ණය සමන්විත විය. ණය හිමියන් විසින් රුපියල් දශ ලක්ෂ 804 ක ණය කපා හැරීම් කරණකොටගෙන නො පිය වූ වගකීම සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයකින් අඩු විය. රුපියල් දශ ලක්ෂ 792 ක ප්‍රමාණයකින් එක්සත් රාජධානිය ණය කපා හැරියේ ය. ශ්‍රී ලංකාවට වාසිදායකවූ විනිමය අනුපාත උච්ඡාවචනයෙන් රුපියල් දශ ලක්ෂ 316 ක වගකීම පහත බැසීමක් සිදු විය. යෝජනා ක්‍රම ණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 857 කින්, භාණ්ඩ ණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 1,422 කින් හා ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලේ භාරකාර අරමුදල් ණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 599 කින් 1979 වසරේ දළ විදේශීය ණය ලැබීම් රුපියල් දශ ලක්ෂ 2,878 සමන්විත විය. රුපියල් දශ ලක්ෂ 499 ක ආපසු ගෙවීම් සැලකීමට ගත් කල ශුද්ධ සම්පත් සංක්‍රාමය රුපියල් දශ ලක්ෂ 2,379 ක් විය.

විදේශීය ණය සංයුතිය

ආර්ථික පර්යේෂණ දෙපාර්තමේන්තුව.

මූලය: ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව.

1978 සිට යෝජනා ක්‍රම නොවන (භාණ්ඩ) ණය, ජා. මු. අ. භාරකාර අරමුදල් ණයද ඇතුළත්වේ.
1979 සංඛ්‍යා තාවකාලිකය.

වර්ෂය තුළ යෝජනාක්‍රම ණය සඳහා ප්‍රධාන ප්‍රභවයන් වූයේ, නෙදර්ලන්තය (රුපියල් දශ ලක්ෂ 188), ජාත්‍යන්තර සංවර්ධන සංගමය (රුපියල් දශ ලක්ෂ 181), ආසියානු සංවර්ධන බැංකුව (රුපියල් දශ ලක්ෂ 160), ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය (රුපියල් දශ ලක්ෂ 144 ක්), ජර්මන් පෙර්ඩරල් ජනරජය (රුපියල් දශ ලක්ෂ 52), ඉන්දියාව (රුපියල් දශ ලක්ෂ 35), ජාත්‍යන්තර ප්‍රතිසංස්කරණ හා සංවර්ධන බැංකුව (රුපියල් දශ ලක්ෂ 33) සහ කුවෙයිට් (රුපියල් දශ ලක්ෂ 26) ය. භාණ්ඩ ණය සැපයුම්හි ප්‍රධාන වූයේ ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය (රුපියල් දශ ලක්ෂ 473), ජපානය (රුපියල් දශ ලක්ෂ 398), ජර්මන් පෙර්ඩරල් ජනරජය (රුපියල් දශ ලක්ෂ 250), ඉන්දියාව (රුපියල් දශ ලක්ෂ 113), කැනඩාව (රුපියල් ලක්ෂ 96) සහ ප්‍රංශය (රුපියල් දශ ලක්ෂ 90) යි.

ණය හිමියන් ණය කපා හැරීම සහ වාසිදායක විනිමය අනුපාත වලනයන් කරණ කොට ගෙන මුළු රාජ්‍ය ණයෙහි විදේශ ණය දරු අනුපාතය ඉකුත් වසර සමග සැසඳූ කල 47 සිට 45 දක්වා පහත වැටී ඇත. ඉකුත් වසර මෙන් නොව, අය වැය හිඟය පියවීම සඳහා විදේශීය සම්පත් මත රඳා පැවැත්ම අඩු වී ඇත. හිඟයේ ප්‍රතිශතයක් ලෙස විදේශ සම්පත් සලකන කල 1978 වසරේ දී එය සියයට 62 වූ අතර 1979 ප්‍රතිශතය සියයට 48 කි.

සියයට 20 ක් වූ දේශීය ණය වර්ධනය සමග සසඳන කල ආදායම වැඩි වීමේ අනුපාතය සියයට 9 ක් පමණක් වූ බැවින් දේශීය ණය සේවාකරණ අනුපාතය (රජයේ ආදායමේ අනුපාතයක් ලෙස රාජ්‍ය ණය සේවා කරණ ගෙවීම්) 1978 පැවැති සියයට 14 සිට 1979 දී සියයට 15 දක්වා වැඩි විය.

මුදල් සහ බැංකු කටයුතු

1978 වසරේදී සියයට 11 ක, පාලනයට අවනත වන සීමාවක් තුළ පැවති හිතකර මූල්‍ය ප්‍රසාරණ අනුපාතිකය, 1979 වසරේදී මුදල් සැපයුම සියයට 29 කින් වර්ධනය වීමත් සමග අයහපත් අතට හැරුණි. මෙයට විශාල වශයෙන් හේතු වූයේ බැංකුවල විදේශීය වත්කම් (ඉද්ධ) සහ රජයට දෙන ලද ණය වැඩිවීමයි. 1977 පොළී අනුපාතික ප්‍රතිශෝධනයෙන් අනතුරුව පැවති ප්‍රවණතා තවදුරටත් පිළිබිඹු කරමින්, වෙළඳ බැංකුවල තැන්පතු රාශිකරණයෙහි අඛණ්ඩ වර්ධනයක් දක්නට ලැබුණු අතර, පසුගිය වසරේ ඇති වූ රුපියල් දශ ලක්ෂ 1,572 ක වර්ධනයක් හා සසඳන කල, කාලීන හා ඉතුරුම් තැන්පතුවල පමණක් රුපියල් දශ ලක්ෂ 2,483 ක වර්ධනයක් ඇති විය. සාපේක්ෂව ඉහළ පොළී අනුපාතිකයන් පැවතියද, වසර තුළදී ණය සඳහා ඉහළ ඉල්ලුමක් පැවතුණි. ලංකා බැංකුවේ කෘෂි සේවා මධ්‍යස්ථාන ශාඛා ප්‍රතිසංවිධානය, බැංකු කටයුතු ප්‍රසාරණයේ පහළ යාමකට තුඩු දෙන්නක් විය හැකිව තිබූ නමුත්, 1979 වසරේ දී වෙළඳ බැංකු ශාඛා ව්‍යාප්තියේ වර්ධනයක් දක්නට ලැබුණි. විදේශීය බැංකු තුනක ශාඛා කොළඹ පිහිටුවන්නට යෙදුණි. කොළඹ, 'එතෙර බැංකු' මධ්‍යස්ථානයක් ලෙස දියුණු කිරීමේ අරමුණ අත් කර ගැනීමේ පියවරක් වශයෙන් මහ බැංකුව මගින් 'විදේශීය ව්‍යවහාර මුදල් බැංකු ක්‍රමය' හඳුන්වා දෙන ලදී. දණ්ඩන පොළී අනුපාතිකයන් සියයට 15 සිට 25 දක්වා මට්ටමකට ඉහළ නංවන ලද නමුත්, මහ බැංකු පොළී අනුපාතිකය නොවෙනස්ව පවත්වා ගනිමින් ඒ මත සපයනු ලබන මූල්‍ය පහසුකම් වැඩි කරන ලදී. අන්තර්-බැංකු ඒකාණ ණය අනුපාතිකයන්හි ඇති වූ සැලකිය යුතු ඉහළ යාම හැරුණුවිට, වෙළඳ බැංකු තැන්පතු හා ණය